

N° 868.

**FINLANDE
ET ROYAUME-UNI**

Traité pour l'extradition des malfai-
teurs, signé à Londres, le 30 mai
1924.

**FINLAND
AND THE UNITED KINGDOM**

Treaty for the Extradition of Crim-
inals, signed at London, May 30,
1924.

No. 868. — TREATY¹ BETWEEN FINLAND AND THE UNITED KINGDOM FOR THE EXTRADITION OF CRIMINALS, SIGNED AT LONDON, MAY 30, 1924.

Textes officiels anglais, finnois et suédois communiqués par le Ministère des Affaires étrangères de Sa Majesté Britannique et par le Ministre des Affaires étrangères de Finlande. L'enregistrement de ce Traité a eu lieu le 25 mai 1925.

HIS MAJESTY THE KING OF THE UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND IRELAND AND OF THE BRITISH DOMINIONS BEYOND THE SEAS, EMPEROR OF INDIA, and THE PRESIDENT OF THE REPUBLIC OF FINLAND, having determined, by common consent, to conclude a treaty for the extradition of criminals, have accordingly named as their Plenipotentiaries :

HIS MAJESTY THE KING OF THE UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND IRELAND AND OF THE BRITISH DOMINIONS BEYOND THE SEAS, EMPEROR OF INDIA :

The Right Honourable James Ramsay MACDONALD, M.P., His Majesty's Prime Minister and Principal Secretary of State for Foreign Affairs ; and

THE PRESIDENT OF THE REPUBLIC OF FINLAND :

M. Ossian DONNER, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary of the Republic of Finland at London ;

Who, after having exhibited to each other their respective full powers, and found them in good and due form, have agreed upon the following articles :

Article 1.

The High Contracting Parties engage to deliver up to each other, under certain circumstances and conditions stated in the present Treaty, those persons who, being accused or convicted of any of the crimes or offences enumerated in Article 2 committed within the jurisdiction of the one Party, shall be found within the territory of the other Party.

Article 2.

Extradition shall be reciprocally granted for the following crimes or offences :

- (1) Murder (including assassination, parricide, infanticide, poisoning), or attempt to murder.
- (2) Manslaughter.
- (3) Administering drugs or using instruments with intent to procure the miscarriage of women.

¹ L'échange de ratifications a eu lieu à Londres, le 30 octobre 1924.

TEXTE FINNOIS. — FINNISH TEXT.

No. 868. — SOPIMUS¹ RIKOKSENTEKIJÄIN LUOVUTTAMISESTA YHDISTYNEEN KUNINGASKUNNAN JA SUOMEN VÄLILLÄ, ALLEKIRJOITETTU LONTOOSSA TOUKOKUUN 30 PÄIVÄNÄ 1924.

English, Finnish and Swedish official texts communicated by this Britannic Majesty's Foreign Office and by the Finnish Minister for Foreign Affairs. The registration of this Treaty took place May 25, 1925.

SUOMEN TASAVALLAN PRESIDENTTI JA HÄNEN MAJESTEETTINSA SUURBRITANNIAN YHDISTYNEEN KUNINGASKUNNAN JA IRLANNIN SEKÄ MERENTAKAISTEN BRITTELÄISTEN ALUEIDEN KUNINGAS, INTIAN KEISARI, ovat, päätettyään yhteisestä suostumuksesta tehdä sopimuksen rikoksentekijäin luovuttamisesta, sitä varten täysivaltaisiksi edustajikseen määränneet :

SUOMEN TASAVALLAN PRESIDENTTI :

Suomen Tasavallan Lontoossa olevan erikoislähettilään ja täysivaltaisen ministerin herra Ossian DONNER'IN,

JA HÄNEN MAJESTEETTINSA SUURBRITANNIAN YHDISTYNEEN KUNINGASKUNNAN JA IRLANNIN SEKÄ MERENTAKAISTEN BRITTELÄISTEN ALUEIDEN KUNINGAS, INTIAN KEISARI :

Hänen Majesteettinsa pääministerin ja ulkoasiain päävaltiosihteerin, The Right Honorable James Ramsay MACDONALD'IN, M. P. ;

jotka, esitettyään toisilleen päteviksi ja asianmukaisiksi havaitut valtuutensa, ovat sopineet seuraavista artikloista :

1 Artikla.

Korkeat sopimuspuolet sitoutuvat erinäisissä, tässä sopimuksessa luetelluissa tapauksissa ja siinä mainituilla ehdoilla luovuttamaan toisilleen henkilöt, jotka, ollen syytettyjä jostakin 2 artiklassa luetellusta, toisen sopimuspuolen tuomiovallan alueella tehdystä rikoksesta tahi siihen syylliseksi havaittuja, tavataan toisen sopimuspuolen alueella.

2 Artikla.

Luovuttamiseen on molemmin puolin myönnyttävä, kun rikos on joku seuraavista :

1. Murha (salamurha, isänmurha, lapsenmurha ja myrkytys siihen luettuina) tahi murhayritys.
2. Tappo.
3. Sikiön lähettäminen sisällisin tahi ulkonaisin keinoin.

¹ The exchange of ratifications took place at London, October 30, 1924.

- (4) Rape.
- (5) Unlawful carnal knowledge, or any attempt to have unlawful carnal knowledge, of a girl under 15 years of age.
- (6) Kidnapping and false imprisonment.
- (7) Child stealing, including abandoning, exposing or unlawfully detaining.
- (8) Abduction.
- (9) Procuration.
- (10) Bigamy.
- (11) Maliciously wounding or inflicting grievous bodily harm.
- (12) Assault occasioning actual bodily harm.
- (13) Threats, by letter or otherwise, with intent to extort money of other things of value.
- (14) Perjury or subornation of perjury.
- (15) Arson.
- (16) Burglary or housebreaking, robbery with violence, larceny or embezzlement.
- (17) Fraud by a bailee, banker, agent, factor, trustee, director, member or public officer of any company, or fraudulent conversion, if such crimes or offences, according to the laws of the High Contracting Parties, are extradition crimes or offences.
- (18) Obtaining money, valuable security or goods by false pretences; receiving any money, valuable security or other property, knowing the same to have been stolen or feloniously obtained, if such crimes or offences, according to the laws of the High Contracting Parties, are extradition crimes or offences.
- (19) Counterfeiting or altering money, or bringing into circulation counterfeited or altered money.
- (20) Forgery or uttering what is forged.
- (21) Crimes against bankruptcy law which, according to the laws of the High Contracting Parties, are extradition crimes.
- (22) Any malicious act done with intent to endanger the safety of any persons travelling or being upon a railway.
- (23) Malicious injury to property, if such offence be indictable.
- (24) Piracy and other crimes or offences committed at sea against persons or things which, according to the laws of the High Contracting Parties, are extradition crimes or offences.
- (25) Dealing in slaves in such manner as to constitute a crime or offence against the laws of both States.

The extradition is also to be granted for participation in any of the aforesaid crimes or offences, provided such participation be punishable by the laws of both Contracting Parties.

Extradition may also be granted at the discretion of the State applied to in respect of any other crime or offence for which, according to the laws of both the Contracting Parties for the time being in force, the grant can be made.

Article 3.

In no case nor on any consideration whatever shall the High Contracting Parties be bound to surrender their own subjects, whether by birth or naturalisation.

4. Väkisinmakaaminen.
5. Viittätoista vuotta nuoremman tytön luvaton makaaminen tahi yritys siihen.
6. Ihmisryöstö ja laiton vangitseminen.
7. Lapsen ryöstö, lapsen heitteillepaneminen tahi lapsen laiton haltuunsaottaminen siihen luettuina.
8. Naisryöstö.
9. Paritus.
10. Kaksinnaiminen.
11. Tahallinen törkeä pahoinpitely.
12. Pahoinpitely, joka aiheuttaa vaikean ruumiinvamman.
13. Kiristäminen.
14. Väärä vala tahi vietteleminen väärään valaan.
15. Murhapoltto.
16. Murtovarkaus tahi murto, ryöstö, varkaus tahi kavallus.
17. Vilpillinen menettely tahi kavallus, johon on syypää toimitsijamies, pankkiiri, asiamies, välittäjä, uskottumies, yhtiön johtaja, jäsen tahi virkamies, mikäli sellaiset rikokset ovat korkeiden sopimuspuolten lakien mukaan luovutuksen alaisia rikoksia.
18. Petos, varastetun tavaran kätkeminen ja puuttuminen rikoksen kautta saatuun omaisuuteen, mikäli sellaiset rikokset ovat korkeiden sopimuspuolten lakien mukaan luovutuksen alaisia rikoksia.
19. Rahan väärennys tahi muuntaminen tahi väärennetyn tahi muunnetun rahan liikkeeseen paneminen.
20. Väärennys tahi väärennetyn asiakirjan oikeana esittäminen.
21. Semmoiset konkurssirikokset, jotka korkeiden sopimuspuolten lakien mukaan ovat luovutuksen alaisia rikoksia.
22. Kaikki tahalliset teot, jotka ovat tehdyt tarkoituksella saattaa rautateillä matkustavien tahi olevien henkilöiden turvallisuus vaaraan.
23. Tahallinen omaisuuden vahingoittaminen, milloin tämä käsittää yleisvaarallisen rikoksen.
24. Merirosvous ja muut merellä ihmisiä tahi omaisuutta vastaan tehdyt rikokset, jotka korkeiden sopimuspuolten lakien mukaan ovat luovutuksen alaisia rikoksia.
25. Orjakauppa, mikäli se molempain valtioiden lakien mukaan käsittää rikoksen.

Luovutus on myöskin myönnettävä osallisuudesta mihin edellä mainittuun rikokseen tahansa, jos sellainen osallisuus on molempain sopimuspuolten lakien mukaan rangaistava.

Myöskin voidaan luovutus myöntää sen valtion harkinnan mukaan, jolta sitä pyydetään, mistä muusta rikoksesta tahansa, josta luovutus molempain sopimuspuolten silloin voimassa olevien lakien mukaan voi tapahtua.

3 Artikla.

Korkeat sopimuspuolet eivät missään tapauksessa eivätkä millään ehdoilla ole velvollisia luovuttamaan omia kansalaisiaan, olivatpa he syntyperäisiä tahi kansalaistutettuja.

Article 4.

The extradition shall not take place if the person claimed has already been tried and discharged or punished, or is still under trial in the State applied to, for the crime or offence for which his extradition is demanded:

If the person claimed should be under examination or under punishment in the State applied to for any other crime or offence his extradition shall be deferred until the conclusion of the trial and the full execution of any punishment awarded to him.

Article 5.

The extradition shall not take place if, subsequently to the commission of the crime or offence or the institution of the penal prosecution or the conviction thereon, exemption from prosecution or punishment has been acquired by lapse of time, according to the laws of the State applying or applied to.

Article 6.

A fugitive criminal shall not be surrendered if the crime or offence in respect of which his surrender is demanded is one of a political character, or if he proves that the requisition for his surrender has, in fact, been made with a view to try or punish him for a crime or offence of a political character.

Article 7.

A person surrendered can in no case be kept in custody or be brought to trial in the State to which the surrender has been made for any other crime or offence, or on account of any other matters, than those for which the extradition shall have taken place, until he has been restored, or has had an opportunity of returning, to the State by which he has been surrendered.

This stipulation does not apply to crimes or offences committed after the extradition.

Article 8.

The requisition for extradition shall be made through the diplomatic agents of the High Contracting Parties respectively.

The requisition for the extradition of an accused person must be accompanied by a warrant of arrest issued by the competent authority of the State requiring the extradition, and by such evidence as, according to the laws of the place where the accused is found, would justify his arrest if the crime or offence had been committed there.

If the requisition relates to a person already convicted, it must be accompanied by the sentence of condemnation passed against the convicted person by the competent court of the State that makes the requisition for extradition, provided that a sentence passed in contumaciam is not to be deemed a conviction, but a person so sentenced may be dealt with as an accused person.

Article 9.

If the requisition for extradition be in accordance with the foregoing stipulations, the competent authorities of the State applied to shall proceed to the arrest of the fugitive.

4 Artikla.

Luovutusta ei tapahdu, jos luovutettavaksi pyydetty henkilö on siinä valtiossa, jolta luovuttamista pyydetään, jo ollut syytettynä ja vapautettu tai rangaistu tahi jos syyte siitä rikoksesta, jonka nojalla hänen luovuttamisestaan pyydetään, vielä on vireillä.

Jos luovutettavaksi pyydetty henkilö on siinä valtiossa, jolle luovutuspyyntö on esitetty, tutkittavana tahi kärsimässä rangaistusta jostakin muusta rikoksesta on hänen luovuttamisensa lykättävä siksi, kunnes oikeudenkäynti on päättynyt ja, jos hän on rangaistukseen tuomittu, tämän täydelleen kärsinyt.

5 Artikla.

Luovutusta ei tapahdu, jos rikoksen teosta tahi syytteen vireillepanemisesta taikka tuomion julistamisesta on kulunut niin pitkä aika että se sen valtion lakien mukaan, joka luovuttamista pyytää tahi jolta luovuttamista pyydetään, on tuottanut vapautuksen syytteestä tahi rangaistuksesta.

6 Artikla.

Karannutta rikosentekijää ei luovuteta, jos rikos, jonka nojalla luovuttamista vaaditaan, on poliittista laatua tahi jos hän toteensaattaa, että vaatimus hänen luovuttamisestaan tosiasiallisesti on tehty tarkoituksessa tutkia tahi rangaista häntä poliittista laatua olevasta rikoksesta.

7 Artikla.

Luovutettua henkilöä ei missään tapauksessa saa siinä valtiossa, jolle luovuttaminen on tehty, pitää vangittuna tahi asettaa syytteeseen mistään muusta rikoksesta tahi mistään muista syistä kuin niistä, joiden vuoksi luovuttaminen on tapahtunut, siksi kunnes hänet on palautettu tahi hänen on ollut mahdollista palata siihen valtioon, joka on hänet luovuttanut.

Tätä määräystä ei sovelleta luovuttamisen jälkeen tehtyihin rikoksiin.

8 Artikla.

Luovutuspyyntö on tehtävä korkeiden sopimuspuolten diplomaattisten asiamiesten välityksellä.

Syytetyn henkilön luovuttamista koskevaa pyyntöä tulee seurata luovuttamista pyytävän valtion pätevän viranomaisen antama vangitsemismääräys sekä sellaiset todisteet, jotka sen paikkakunnan lakien mukaan, jossa syytetty tavataan, oikeuttaisivat hänen vangitsemisensa, jos rikos olisi siellä tehty.

Jos pyyntö kohdistuu henkilöön joka jo on tuomittu, tulee sitä seurata luovuttamista pyytävän valtion pätevän tumioistuimen tuomittua henkilöä vastaan langettama rankaisutuomio ; kuitenkin ei tuomiota, joka on langetettu poissaolevaa henkilöä vastaan, ole pidettävä syylliseksi julistamisena, vaan käsiteltäköön siten tuomittua syytettynä henkilönä.

9 Artikla.

Jos luovutuspyyntö on edellä olevain määräysten mukainen, tulee sen valtion asianomaisten viranomaisten, jolle pyyntö on tehty, ryhtyä karneen henkilön vangitsemiseen.

Article 10.

A criminal fugitive may be apprehended under a warrant issued by any police magistrate, justice of the peace or other competent authority in either State on such information or complaint and such evidence, or after such proceedings, as would, in the opinion of the authority issuing the warrant, justify the issue of a warrant if the crime or offence had been committed or the person convicted in that part of the dominions of the two Contracting Parties in which the magistrate, justice of the peace or other competent authority exercises jurisdiction. He shall, in accordance with this Article, be discharged, if within the term of thirty days a requisition for extradition shall not have been made by the diplomatic agent of the State claiming his extradition in accordance with the stipulations of this Treaty. The same rule shall apply to the cases of persons accused or convicted of any of the crimes or offences specified in this Treaty and committed on the high seas on board any vessel of either State which may come into a port of the other.

Article 11.

The extradition shall take place only if the evidence be found sufficient, according to the laws of the State applied to, either to justify the committal of the prisoner for trial, in case the crime or offence had been committed in the territory of the same State, or to prove that the prisoner is the identical person convicted by the courts of the State which makes the requisition, and that the crime or offence of which he has been convicted is one in respect of which extradition could, at the time of such conviction, have been granted by the State applied to ; and no criminal shall be surrendered until after the expiration of fifteen days from the date of his committal to prison to await the warrant for his surrender.

Article 12.

In the examinations which they have to make in accordance with the foregoing stipulations, the authorities of the State applied to shall admit as valid evidence the sworn depositions or the affirmations of witnesses taken in the other State, or copies thereof, and likewise the warrants and sentences issued therein, or copies thereof, and certificates of or judicial documents stating the fact of a conviction, provided the same are authenticated as follows :

(1) A warrant, or copy thereof, must purport to be signed by a judge, magistrate or officer of the other State, or purport to be certified under the hand of a judge, magistrate or officer of the other State to be a true copy thereof, as the case may require.

(2) Depositions or affirmations, or the copies thereof, must purport to be certified, under the hand of a judge, magistrate or officer of the other State, to be the original depositions or affirmations, or to be true copies thereof, as the case may require.

(3) A certificate of or judicial document stating the fact of a conviction must purport to be certified by a judge, magistrate or officer of the other State.

In every case such warrant, deposition, affirmation, copy, certificate, or judicial document must be authenticated, either by the oath of some witness, or by being sealed with the official seal of the Minister of Justice or some other minister of the other State, or by any other mode of authentication for the time being permitted by the law of the State to which the application for extradition is made.

Article 13.

If the individual claimed by one of the High Contracting Parties in pursuance of the present Treaty should be also claimed by one or several other Powers on account of other crimes or offences

10 Artikla.

Karannut rikoksentekijä voidaan pidättää kummankin valtion poliisituomarin, rauhantuomarin tahi muun pätevän viranomaisen antaman vangitsemismääräyksen nojalla, sellaisen ilmianon tahi syytöksen ja sellaisten todisteiden nojalla tahi sellaisen menettelyn jälkeen, joka vangitsemismääräyksen antavan viranomaisen mielestä oikeuttaisi vangitsemismääräyksen antamisen siinä tapauksessa, että rikos olisi tehty tahi henkilö tuomittu sillä jommankumman sopimuspuolen alueella, jossa poliisituomari, rauhantuomari tahi muu pätevä viranomainen käyttää tuomiovaltaa. Hänet on tämän artiklan mukaisesti laskettava vapaaksi, ellei hänen luovuttamistaan vaativan valtion diplomaattinen asiamies ole tehnyt tämän sopimuksen määräysten mukaista luovutuspyyntöä kolmenkymmenen päivän kuluessa. Samaa säännöstä on noudatettava myöskin sellaisiin henkilöihin nähden, jotka ovat syytteenalaisia tahi tuomitut toisen valtion satamaan saapuvalla, toisen valtion aluksella avoimella merellä tehdyistä, tässä sopimuksessa luetelluista rikoksista.

11 Artikla.

Luovutus on tapahtuva ainoastaan, jos todisteet sen valtion lakien mukaan, jolta luovuttamista pyydetään, havaitaan riittäviksi joko oikeuttamaan syytteen nostamisen tuomioistuimessa syytettyä vastaan, jos rikos olisi tehty saman valtion alueella, tahi todistamaan syytetyn olevan se henkilö, joka luovutuspyynnön tehneen valtion oikeudessa on tuomittu, ja rikoksen, josta hän on tuomittu, olevan sellainen, että sen johdosta valtio, jolta luovuttamista on pyydetty, olisi siihen aikaan kuin tuomitsemisen tapahtui, voinut luovuttamiseen myöntyä; ei ketään rikoksentekijää ole luovutettava ennenkuin viisitoista päivää on kulunut hänen passittamisestaan vankilaan odottamaan määräystä hänen luovuttamisestaan.

12 Artikla.

Tutkimuksissa, joita sen valtion viranomaisten, jolta luovutusta on pyydetty, on edellä olevain määräysten mukaisesti toimitettava, tulee heidän hyväksyä laillisesti päteviksi todisteiksi toisessa valtiossa otetut todistajain valalliset todistukset tai vakuutukset tahi niiden jäljennökset ja samoin siellä annetut vangitsemismääräykset ja tuomiot tahi niiden jäljennökset sekä viralliset todistukset ja oikeudenkäyntiasiakirjat, joista käy selville, että tuomio on langetettu, ehdolla, että niiden oikeaperäisyys on seuraavalla tavalla todistettu:

1. Vangitsemismääräyksen tahi sen jäljennöksen tulee asianhaarain mukaan olla joko toisen valtion tuomarin, poliisituomarin tahi viranomaisen allekirjoittama tahi toisen sen valtion tuomarin, poliisituomarin tahi viranomaisen omakätisesti oikeaksi todistama jäljennös siitä.

2. Valallisten todistusten tahi vakuutusten tahi niiden jäljennösten tulee olla asianhaarain mukaan joko toisen valtion tuomarin, poliisituomarin tahi viranomaisen omakätisesti oikeaksi todistamia alkuperäisiä valallisia todistuksia tai vakuutuksia tahi yhtäpitäviä jäljennöksiä niistä.

3. Virallisen todistuksen tahi oikeudenkäyntiasiakirjan, josta käy selville, että tuomio on langetettu, tulee olla toisen valtion tuomarin, poliisituomarin tahi viranomaisen todistama.

Sellaisen vangitsemismääräyksen, valallisen todistuksen, kirjallisen vakuutuksen, jäljennöksen, virallisen todistuksen tahi oikeudenkäyntiasiakirjan tulee joka tapauksessa olla oikeaperäisyysdeltään joko todistajain valalla vahvistama tahi toisen valtion oikeusministerin tai muun ministerin virkasinetillä taikka muulla sen maan lakien kulloinkin sallimalla tavalla vahvistettu, jolle luovutuspyyntö on tehty.

13 Artikla.

Jos henkilöä, jonka luovuttamisesta toinen korkeista sopimuspuolista on tehnyt tämän sopimuksen mukaisen pyynnön, myöskin joku tai jotkut muutkin valtiot pyytävät luovutettavaksi

committed within their respective jurisdictions, his extradition shall be granted to the State whose claim is earliest in date, unless such claim is waived.

Article 14.

If sufficient evidence for the extradition be not produced within two months from the date of the apprehension of the fugitive, or within such further time as the State applied to, or the proper tribunal thereof, shall direct, the fugitive shall be set at liberty.

Article 15.

All articles seized which were in the possession of the person to be surrendered at the time of his apprehension, and any articles that may serve as a proof of the crime or offence, shall be given up when the extradition takes place, in so far as this may be permitted by the law of the State granting the extradition.

Article 16.

Each of the High Contracting Parties shall defray the expenses occasioned by the arrest within its territories, the detention and the conveyance to its frontier of the persons whom it may have consented to surrender in pursuance of the present Treaty.

Article 17.

The stipulations of the present Treaty shall be applicable, so far as the laws permit, to all His Britannic Majesty's Dominions, except to the self-governing Dominions hereinafter named — that is to say, the Dominion of Canada, the Commonwealth of Australia (including for this purpose Papua and Norfolk Island), the Dominion of New Zealand, the Union of South Africa, the Irish Free State, and Newfoundland — and India, provided always that the said stipulations shall be applicable to any of the above-named Dominions or India in respect of which notice to that effect shall have been given on behalf of the Government of such Dominion or India by His Britannic Majesty's Representative at Helsingfors, and provided also that it shall be competent for either of the Contracting Parties to terminate separately the application of this Treaty to any of the above-named Dominions or India by a notice to that effect not exceeding one year and not less than six months.

Article 18.

The requisition for the surrender of a fugitive criminal, who has taken refuge in any of His Britannic Majesty's self-governing Dominions, Colonies, or Possessions to which this Treaty applies shall be made to the Governor-General, Governor or chief authority of such self-governing Dominion, Colony, or Possession by the Chief Consular Officer of Finland in such self-governing Dominion, Colony, or Possession.

Such requisition may be disposed of, subject always, as nearly as may be, and so far as the law of such self-governing Dominion, Colony, or Possession will allow, to the provisions of this Treaty, by the said Governor-General, Governor or chief authority, who, however, shall be at liberty either to grant the surrender or to refer the matter to His Britannic Majesty's Government.

Requisitions for the surrender of a fugitive criminal emanating from any self-governing Dominion, Colony, or Possession of His Britannic Majesty shall be governed, as far as possible, by the rules laid down in the preceding articles of the present Treaty.

niiden alueilla tehdyistä rikoksista luovutetaan hänet sille valtiolle, jonka pyyntö on aikaisemmin tehty, ellei siitä pyynnöstä ole luovuttu.

14 Artikla.

Jos riittäviä todisteita luovuttamisen perusteeksi ei esitetä kahden kuukauden kuluessa siitä päivästä lukien, jolloin karannut henkilö on pidätetty, tahi sen pitennetyt ajan kuluessa, minä valtio, jolta luovuttamista on pyydetty, tahi sen asianomainen tuomioistuim määrää, on karannut henkilö päästettävä vapaaksi.

15 Artikla.

Kaikki esineet, jotka luovutettavaa henkilöä pidätettäessä olivat hänen hallussaan ja ovat otetut talteen sekä kaikki esineet, joita voidaan käyttää todistuksina rikoksesta, ovat luovutuksen tapahtuessa, annettavat mukaan, mikäli luovutukseen suostuneen valtion laki sen sallii.

16 Artikla.

Kummankin korkean sopimuspuolen on suoritettava niiden henkilöiden alueillaan tapahtuvasta vangitsemisesta, pidättämisestä ja rajalleen kuljettamisesta aiheutuneet kustannukset, joiden luovuttamiseen se on tämän sopimuksen mukaisesti suostunut.

17 Artikla.

Tämän sopimuksen määräykset ovat sovellettavat, sikäli kuin lait sallivat, kaikkiin Hänen Brittiläisen Majesteettinsa dominioihin, paitsi seuraaviin itsehallinnollisiin dominioihin — nimittäin Canadian dominioon, Australiaan (johon tällöin luetaan myöskin Papua ja Norfolkkin saari), Uuden Seelannin dominioon, Etelä-Afrikan Unioniin, Irlannin vapaavaltioon ja New-Foundlandiin sekä Intiaan, kuitenkin aina huomioon ottaen, että sanottuja määräyksiä on sovellettava siihen edellä mainituista dominioista tahi Intiaan, jonka suhteen Hänen Brittiläisen Majesteettinsa edustaja Helsingissä sellaisen dominion tahi Intian hallituksen puolesta on tehnyt sitä tarkoittavan ilmoituksen ja huomioon ottaen myöskin, että kumpikin sopimuspuoli on oikeutettu erikseen lakkauttamaan tämän sopimuksen sovelluttamisen mihin edellämainittuun dominioon tahansa tahi Intiaan ilmoitettuaan siitä enintään vuoden ja vähintään kuusi kuukautta sitä ennen.

18 Artikla.

Pyyntö karanneen rikoksenteikijän luovuttamisesta, joka on paennut johonkin sellaiseen Hänen Brittiläisen Majesteettinsa itsehallinnolliseen dominioon, siirtomaahan tai alusmaahan, johon tätä sopimusta sovelletaan, on sellaisessa itsehallinnollisessa dominiossa, siirtomaassa tai alusmaassa toimivan Suomen ylimmän konsuliviranomaisen tehtävä sikäläiselle kenraalikuvernöörille, kuvernöörille tahi ylimmälle viranomaiselle.

Sellaisen pyynnön on sanottu kenraalikuvernööri, kuvernööri, tahi ylin viranomainen oikeutettu ratkaisemaan, noudattamalla aina tämän sopimuksen määräyksiä sikäli ja niin laajalti kuin sellaisen itsehallinnollisen dominion, siirtomaan tahi alusmaan laki sen sallii, ollen hänen vallasnaan joko suostua luovutukseen tahi alistaa asia Hänen Brittiläisen Majesteettinsa hallituksen päätettäväksi.

Hänen Brittiläisen Majesteettinsa itsehallinnollisista dominioista, siirtomaista tai alusmaista saapuneihin karanneiden rikoksenteikijän luovuttamisesta koskeviin pyyntöihin on niin paljon kuin mahdollista sovellettava tämän sopimuksen edelläolevain artiklain määräyksiä.

Article 19.

It is understood that the stipulations of the two preceding articles apply in the same manner as if they were Possessions of His Britannic Majesty to the following British Protectorates, that is to say, the Bechuanaland Protectorate, Gambia Protectorate, Kenya Protectorate, Nigeria Protectorate, Northern Rhodesia, Northern Territories of the Gold Coast, Nyasaland, Sierre Leone Protectorate, Solomon Islands Protectorate, Somaliland Protectorate, Swaziland, Uganda Protectorate, and Zanzibar.

It is also understood that if, after the signature of the present Treaty, it is considered advisable to extend its provisions to any British Protectorates other than those mentioned above, or to any British protected State, or to any territory in respect of which a mandate on behalf of the League of Nations has been accepted by His Britannic Majesty, the stipulations of the two preceding articles shall be deemed to apply to such Protectorates or States or mandated territories from the date prescribed in the notes to be exchanged for the purpose of effecting such extension.

It is further understood that the provisions of the present Treaty which apply to British subjects shall be deemed also to apply to natives of any British Protectorate or protected State or mandated territory to which the stipulations of the two preceding articles apply or shall hereafter apply.

Article 20.

The present Treaty shall come into force ten days after its publication, in conformity with the forms prescribed by the laws of the High Contracting Parties. It may be terminated by either of the High Contracting Parties by a notice not exceeding one year and not less than six months.

It shall be ratified and the ratifications shall be exchanged at London as soon as possible.

19 Artikla.

Kahden lähinnä edellisen artiklan määräyksiä sovelletaan seuraaviin brittiläisiin suojelemaihin samalla tavalla kuin jos ne olisivat Hänen Brittiläisen Majesteettinsa alusmaita, nimittäin Bechuanamaan suojelemaahan, Gambian suojelemaahan, Kenyan suojelemaahan, Nigerian suojelemaahan, Pohjois-Rhodesiaan, Kultarannikon pohjoisiin alueisiin, Nyasamaahan, Sierra Leonen suojelemaahan, Solomonin saarten suojelemaahan, Somalimaan suojelemaahan, Swazimaan, Ugandan suojelemaahan ja Zanzibariin.

Jos tämän sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen näyttäisi suotavalta ulottaa sen määräykset muihinkin brittiläisiin alusmaihin kuin edellä mainittuihin tai brittiläisiin suojelevaltioihin tahi alueeseen, jonka suhteen Hänen Brittiläinen Majesteettinsa on suostunut vastaanottamaan mandaatin kansainliiton puolesta, ovat kahden lähinnä edellisen artiklan määräykset ulotettavat koskemaan myöskin sanottuja suojelemaita tahi valtioita taikka mandaattialueita siitä päivästä lukien, joka määrätään sellaista ulottamista tarkoittavassa noottienvaihdossa.

Ne tämän sopimuksen määräykset, jotka koskevat brittiläisiä alamaisia, ulotetaan myös koskemaan kaikkien niiden brittiläisten suojelemaiden tahi suojeleksen alaisten valtioiden taikka mandaattialueiden syntyperäisiä asukkaita, joihin kahden lähinnä edellisen artiklan määräyksiä nyt tai vastedes sovelletaan.

20 Artikla.

Tämä sopimus tulee voimaan kymmenen päivän kuluttua siitä kuin se on julkaistu korkeiden sopimuspuolten lakien säätämässä järjestyksessä. Kumpikin korkea sopimuspuoli voi sen lakauttaa enintään vuotta ja vähintään kuutta kuukautta sitä ennen tapahtuneen irtisanomisen jälkeen.

Se on ratifioitava ja ratifioimisasiakirjat ovat vaihdettavat Lontoossa niin pian kuin mahdollista.

TEXTE SUÉDOIS. — SWEDISH TEXT.

No. 868. — KONVENTION OM ÖMSESIDIGT UTLÄMNANDE AV FÖRBRYTARE MELLAN FINLAND OCH DET FÖRENADE KONUNGARIKET UNDERTECKNAT I LONDON DEN 30 MAJ 1924.

REPUBLIKEN FINLANDS PRESIDENT och HANS MAJESTÄT KONUNGEN AV DET FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRIANNIEN och IRLAND SAMT DE BRITTISKA BESITNINGARNA HINSIDES HAVEN, KEJSARE AV INDIEN, vilka på grund av gemensam överenskommelse beslutat att avsluta en konvention om utlämning av förbrytare, hava i detta avseende till Sina fullmäktige utsett :

REPUBLIKEN FINLANDS PRESIDENT :

Republiken Finlands utomordentliga sändebud och befullmäktigade minister i London, herr Ossian DONNER,

OCH HANS MAJESTÄT KONUNGEN AV DET FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRIANNIEN och IRLAND SAMT DE BRITTISKA BESITNINGARNA HINSIDES HAVEN, KEJSARE AV INDIEN,

Hans Majestäts premierminister och förste statssekreterare för utrikesärendena, The Right Honourable James Ramsay MACDONALD, M.P. ;

vilka, efter att hava för varandra företett sina fullmakter, som befunnits i god och behörig form överenskommit om följande artiklar :

Artikel 1.

De höga fördragsslutande parterna förbinda sig att under vissa, i denna konvention nämnda omständigheter och villkor utlämna till varandra personer, vilka äro under tilltal eller blivit dömda för något i artikel 2 uppräknat brott begånget inom området för den ena partens domvärjo och vilka anträffas på den andra partens territorium.

Artikel 2.

Utlämning skall ömsesidigt beviljas för följande brott :

1. Mord (inberäknat lönnmord, fadermord, barnamord och förgiftning), eller mordförsök.
2. Dråp.
3. Fördrivande av foster genom inre eller yttre medel.
4. Våldtäkt.
5. Olovligt lägermål med flicka under 15 år eller försök därtill.
6. Människorån och olaga berövande av friheten.
7. Barnarån, inberäknat barns utsättande eller olaga bemäktigande.
8. Kvinnorån.
9. Koppleri.
10. Tvegifte.

11. Uppsätlig grov misshandel.
12. Misshandel, varav svår kroppsskada följt.
13. Utpressning.
14. Mened eller förledande till mened.
15. Mordbrand.
16. Inbrottsstöld eller inbrott, rån, stöld eller försnillning.
17. Svikligt förfarande eller försnillning av syssloman, bankir, ombudsman, kommissionär, godman, styrelseledamot, medlem eller tjänsteman i bolag, för såvitt de höga kontraherande parternas lagar medgiva utlämning för sådana brott.
18. Bedrägeri, döljande av tjuvgods och tagande befattning med genom brottåtkommen egendom, för såvitt de höga kontraherande parternas lagar medgiva utlämning för sådana brott.
19. Förfalskning eller eftergörande av mynt eller utprämling av förfalskat eller eftergjort mynt.
20. Förfalskning eller utgivande av förfalskad handling såsom äkta.
21. Sådana bankruttbrott, för vilka de höga kontraherande parternas lagar medgiva utlämning.
22. Varje uppsätlig handling, begången i avsikt att åstadkomma fara för den som reser eller befinner sig å järnväg.
23. Uppsätlig skadegörelse å egendom, innefattande allmänt farligt brott.
24. Sjöroveri och andra på havet mot människor eller egendom riktade brott, för vilka de höga kontraherande parternas lagar medgiva utlämning.
25. Slavhandel, av den beskaffenhet, att densamma innefattar brott mot båda staternas lagar.

Utlämning skall även beviljas för delaktighet i något av ovannämnda brott, under förutsättning att sådan delaktighet är straffbar enligt de båda fördragsslutande parternas lagar.

Enligt prövning av den stat, av vilken utlämning begäres, må utlämning även äga rum för varje annat brott, som enligt de båda fördragsslutande parternas för tiden gällande lagar kan föranleda utlämning.

Artikel 3.

De höga fördragsslutande parterna skola i intet fall och under inga omständigheter vara förpliktade att utlämna sina egna undersåtar, varken infödda eller naturaliserade.

Artikel 4.

Utlämning äger icke rum, därest den återfordrade personen redan blivit i den stat, av vilken utlämning begäres, efter anställt åtal frikänd eller fälld till straff eller fortfarande står under tilltal för det brott, för vilket hans utlämnande begärts.

Därest den återfordrade personen är i den stat, av vilken hans utlämning begäres, föremål för rannsaking eller avtjänar straff för något annat brott, skall utlämningen uppskjutas tills rättegången avslutats och, ifall straff ådömts, detta till fullo verkställts.

Artikel 5.

Utlämning äger icke rum, därest, efter brottets begående eller åtalets anhängiggörande eller straffets ådömande så lång tid förflutit, att rätten till anställande av åtal eller till verkställande av ådömt straff enligt lagen i den stat, som begär utlämning eller lagen i den stat, av vilken utlämning begäres, förfallit.

Artikel 6.

Förrymd brottsling skall icke utlämnas, om brottet, för vilket hans utlämning begäres, är av politisk natur eller om han ådagalägger att begäran om hans utlämning i själva verket gjorts i avsikt att åtala eller straffa honom för brott av politisk natur.

Artikel 7.

Utlämnad person kan i ingen händelse i den stat, till vilken utlämning skett, hållas häktad eller åtalas för något annat brott, eller av andra orsaker än de, vilka föranlett utlämningen, intill dess han blivit återlämnad eller försatt i tillfälle att återvända till den stat, som utlämnat honom.

Denna bestämmelse är icke tillämplig å brott begångna efter utlämnandet.

Artikel 8.

Begäran om utlämning skall framställas genom de höga fördragsslutande parternas diplomatiska representanter.

Begäran om utlämning av tilltalad person skall åtföljas av häktningsbeslut, utfärdad av därtill behörig myndighet i den stat, som begär utlämning, samt av sådana bevis, vilka enligt lagarna å den ort, där den tilltalade anträffas, tillåta hans häktande, om brottet varit där begånget.

Avser begäran redan dömd person, bör den åtföljas av fällande utslag, meddelat av behörig domstol i den stat, som begär utlämnande; dock skall mot frånvarande person meddelat utslag icke anses som fällande, utan bör sålunda dömd person behandlas som tilltalad.

Artikel 9.

Därest begäran om utlämning är överensstämmande med ovanstående föreskrifter, skall vederbörande myndighet i den stat, till vilken framställningen gjorts, vidtaga åtgärder för den förrymdes häktande.

Artikel 10.

Förrymd brottsling kan anhållas i stöd av häktningsorder, utfärdad av polisdomare, fredsdomare eller annan behörig myndighet i någondera staten, på grund av sådan angivelse eller sådant yrkande och sådant bevis eller efter sådant förfarande att det enligt den myndighets åsikt, som utfärdar häktningsordern, skulle berättiga utfärdandet av densamma i händelse brottet blivit begånget eller personen dömd på sådant två kontraherande parterna tillhörande område, där polisdomare, fredsdomare eller annan behörig myndighet utövar domsrätt. Han skall, i överensstämmelse med denna artikel, ställas på fri fot, därest icke diplomatisk representant för den stat, som begärt utlämning, inom trettio dagar gjort framställning om utlämning i överensstämmelse med föreskrifterna i denna konvention. Enahanda föreskrift skall jämväl tillämpas å personer, som tilltalats eller dömts för i denna konvention uppräknade brott begångna på öppna havet ombord å endera staten tillhörande fartyg, vilket inlöper i den andra statens hamn.

Artikel 11.

Utlämning äger rum endast om bevismaterialet enligt lagarna i den stat, till vilken framställningen riktats, befinnes tillräckligt antingen för väckande av åtal mot den skyldige vid domstol, i händelse brottet blivit begånget inom samma stats territorium, eller för ådagaläggande av att den tilltalade är identisk med den person, vilken blivit dömd av domstol i den stat som gjort fram-

ställningen, samt att brottet för vilket han blivit dömd är sådant, för vilket utlämning, vid tidpunkten för hans dömande, kunde beviljas av den stat, till vilken framställningen riktats ; ingen brottsling skall utlämnas före utgången av femton dagar från den dag då han införsats i fängelse för att invänta utlämningsorder.

Artikel 12.

Vid de rannsakingar, som myndigheterna i den stat till vilken framställningen riktats i enlighet med ovannämnda föreskrifter anställa, skola de såsom laglig bevisning erkänna skriftliga, med ed bekräftade uppgifter och vittnesmål, avgivna i den andra staten, eller avskrifter av desamma, så ock förordnanden om häktning och domar, som där utfärdats, eller avskrifter av desamma samt officiella bevis och rättegångshandlingar, utvisande att dom givits, förutsatt att äktheten av desamma är bestyrkt på sätt som följer :

1. Häktningsorder eller avskrift av densamma bör efter omständigheterna vara undertecknad av domare, polisdomare eller myndighet i den andra staten, eller avskriftens riktighet egenhändigt bestyrkt av domare, polisdomare eller myndighet i den andra staten.

2. Intyg eller skriftliga försäkringar, avgivna å ed, eller avskrifter av desamma, böra av domare, polisdomare eller myndighet i den andra staten bestyrkas utgöra originala intyg eller försäkringar eller riktiga avskrifter av desamma, allt efter omständigheterna.

3. Officiellt bevis eller rättegångshandling, utvisande att dom givits, bör vara bestyrkt av domare, polisdomare eller myndighet i den andra staten.

Dylik häktningsorder, edligt intyg eller skriftlig försäkran, avskrift, officiellt bevis eller rättegångshandling, skall i varje fall bestyrkas antingen genom vittnesmål avgivna under edsförpliktelse eller genom åsättande av justitieministerns eller annan ministers i den andra staten officiella ämbetssigill, eller på annat sätt som lagen i den stat, hos vilken framställning om utlevering göres, vid varje tidpunkt medgiver.

Artikel 13.

Har beträffande en person, om vars utlämnande någondera av de höga fördragsslutande parterna i enlighet med denna konvention gjort framställning, dylik framställning gjorts jämväl av en eller flere andra stater för brott, begångna å deras respektive områden, skall utlämning beviljas den stat, vars framställning först inkommit, såvitt densamma icke blivit frångången.

Artikel 14.

Därest tillräckliga bevis för utlämning icke företetts inom två månader efter det den förrymde blivit anhållen eller inom den längre termin, som den stat till vilken framställning om utlämning gjorts eller behörig domstol i denna stat fastställt, skall den förrymde ställas på fri fot.

Artikel 15.

Alla föremål, som vid anhållandet av den person som skall utlämnas, voro i hans besittning och blivit tagna i förvar samt alla föremål, vilka kunna tjäna som bevis för brottet, skola överlämnas samtidigt som utlämning äger rum, såvitt lagen i den stat, som bifallit till utlämningen, sådant medgiver.

Artikel 16.

Vardera av de höga kontraherande staterna skall bestrida de kostnader, som föranledas av på deras områden skedd häktning, samt förvaring och transport till egen gräns av de personer, vilkas utlämning densamma, i enlighet med denna konvention medgivit.

Artikel 17.

Bestämmelserna i denna konvention skola tillämpas, såvitt lagarna det medgiva, med avseende å alla Hans Brittiska Majestäts dominier, med undantag av nedannämnda självstyrelse ägande dominier nämligen : Canada dominium, Australien (innefattande i detta avseende jämväl Papua och ön Norfolk), Nya Zelandis dominium, Sydafrikanska Unionen, Irländska Fristaten och Newfoundland samt Indien, under förutsättning städse, att sagda bestämmelser skola tillämpas med avseende å ovannämnda dominier eller å Indien, såframt Hans Brittiska Majestäts representant i Helsingfors å regeringens vägnar i sådant dominium eller i Indien lämnat dylikt meddelande och under förutsättning jämväl, att vardera av de fördragsslutande staterna skall vara berättigad att allena upphäva tillämpningen av denna konvention med avseende å envar av ovannämnda dominier eller Indien genom ett meddelande härom, avgivet inom en tidsperiod icke överstigande ett år och icke understigande sex månader.

Artikel 18.

Framställning om utlämning av en förrymd brottsling, som tagit sin tillflykt till något av Hans Brittiska Majestäts självstyrelse ägande dominier, kolonier eller besittningar, med avseende å vilka denna konvention tillämpas, skall göras hos generalguvernören, guvernören eller högsta myndigheten i sådant självstyrelse ägande dominium, koloni eller besittning av högsta finska konsulära myndigheten därstädes.

Dylik framställning må avgöras av sagda generalguvernör, guvernör eller högsta myndighet med iakttagande av bestämmelserna i denna konvention i den mån lagen i sådant självstyrelse ägande dominium, koloni eller besittning tillåter detta, ägande han dock befogenhet, att antingen bifalla till utlämningen eller underställa ärendets avgörande Hans Brittiska Majestäts regering.

Med avseende å framställningar från Hans Brittiska Majestäts självstyrelse ägande dominier, kolonier och besittningar om utlämning av förrymda brottslingar skola bestämmelserna i föregående artiklar av denna konvention i möjligaste mån tillämpas.

Artikel 19.

Bestämmelserna i de två nästföregående artiklarna tillämpas med avseende å följande brittiska protektorat liksom om de vore Hans Brittiska Majestäts besittningar, nämligen : protektoratet Bechuanaland, protektoratet Gambia, protektoratet Kenya, protektoratet Nigeria, Norra Rhodesia, Guldkustens norra territorier, Nyasaland, protektoratet Sierra Leone, protektoratet Solomon-öarna, protektoratet Somaliland, Swaziland, protektoratet Uganda och Zanzibar.

Därest det efter undertecknandet av denna konvention anses lämpligt att utsträcka densamma bestämmelser till andra brittiska protektorat än de ovannämnda eller till brittiska skyddsstater eller till något territorium, å vilket Hans Brittiska Majestät samtyckt att mottaga mandat å nationernas förbunds vägnar, skola bestämmelserna i de två nästföregående artiklarna anses tillämpliga på sådant protektorat eller stat eller mandatterritorium från den dag, som fastställts i de noter, vilka utväxlats i avseende att åvägbringa ett sådant utsträckande.

De bestämmelser i denna konvention, vilka hänföra sig till brittiska undersåtar, skola utsträckas att gälla även å infödingar i de brittiska protektorat eller skyddsstater eller mandatterritorier, med avseende å vilka bestämmelserna i de två nästföregående artiklarna äro tillämpliga eller framdeles skola tillämpas.

Artikel 20.

Denna konvention skall träda i kraft tio dagar efter det densamma, på sätt de höga kontraherande parternas lagar föreskriva, blivit publicerad. Den kan bringas ur kraft av vardera av de höga kontraherande parterna genom uppsägning, som bör ske tidigast ett år och senast sex månader därförinnan.

Den skall ratificeras och ratifikationsurkunderna skola utväxlas i London snarast möjligt.

In witness whereof the respective Plenipotentiaries have signed the Treaty and have affixed thereto their respective seals.

Done at London, the 30th day of May in the year 1924.

Tämän vakuudeksi asianomaiset täysivaltaiset edustajat ovat sopimuksen allekirjoittaneet ja sineteillään varustaneet.

Tehty Lontoossa, toukokuun 30 päivänä 1924.

(L. S.) J. RAMSAY MACDONALD.

(L. S.) OSSIAN DONNER.

Till bekräftelse härav hava respektive fullmäktige underskrivit denna konvention och försett densamma med sina respektive sigill.

Som skedde i London, den 30 maj 1924.

¹ TRADUCTION. — TRANSLATION.

No. 868. — TRAITÉ ENTRE LA FINLANDE ET LE ROYAUME UNI POUR L'EXTRADITION DES MALFAITEURS, SIGNÉ A LONDRES, LE 30 MAI 1924.

SA MAJESTÉ LE ROI DU ROYAUME-UNI DE GRANDE-BRETAGNE ET D'IRLANDE ET DES DOMINIONS BRITANNIQUES AU DELA DES MERS, EMPEREUR DES INDES et LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE FINLANDE ayant décidé, d'un commun accord, de conclure un traité pour l'extradition des malfaiteurs, ont, en conséquence, nommé comme Plénipotentiaires :

SA MAJESTÉ LE ROI DU ROYAUME-UNI DE GRANDE-BRETAGNE ET D'IRLANDE ET DES DOMINIONS BRITANNIQUES AU-DELA DES MERS, EMPEREUR DES INDES :

Le très honorable James Ramsay MACDONALD, Membre du Parlement, Premier Ministre et Principal Secrétaire d'Etat de Sa Majesté pour les Affaires étrangères ; et

LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE FINLANDE :

M. Ossian DONNER, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de la République de Finlande à Londres,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants :

Article 1.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à se livrer réciproquement, dans certaines circonstances et conditions spécifiées dans le présent Traité, ceux des individus, poursuivis ou condamnés pour l'un des crimes ou délits énumérés à l'article 2, commis sur le territoire de l'une des Parties, qui seraient découverts sur le territoire de l'autre .

¹ Traduit par le Secrétariat de la Société des Nations.

¹ Translated by the Secretariat of the League of Nations.

Article 2.

L'extradition sera réciproquement accordée pour les crimes ou délits suivants :

1. Meurtre (y compris l'assassinat, le parricide, l'infanticide, l'empoisonnement) ou tentative de meurtre.
2. Homicide.
3. Administration de drogues ou usage d'instruments en vue de provoquer l'avortement.
4. Viol.
5. Relations coupables ou tentative de relations coupables avec une jeune fille de moins de 15 ans.
6. Séquestration ou détention illégale.
7. Vol, abandon, exposition ou séquestration illégale d'enfant.
8. Enlèvement.
9. Proxénétisme.
10. Bigamie.
11. Actes de violence ou sévices volontaires ayant causé des blessures graves.
12. Voies de fait ayant causé effectivement des blessures.
13. Menaces écrites ou verbales, en vue d'extorquer de l'argent ou des objets de valeur.
14. Faux témoignage ou subornation de témoins.
15. Incendie volontaire.
16. Cambriolage ou vol avec effraction ; vol avec violence, vol ou détournement frauduleux.
17. Fraude commise par une caution, un banquier, agent, commissionnaire, curateur, directeur, membre ou employé de toute société, ou abus de confiance, si ces crimes ou délits comportent, d'après la législation des Hautes Parties contractantes, l'extradition.
18. Esroquerie d'argent, de valeurs ou autres objets mobiliers ; recel frauduleux d'argent, de valeurs ou autres objets mobiliers, si ces crimes ou délits comportent, d'après la législation des Hautes Parties contractantes, l'extradition.
19. Contrefaçon ou altération de monnaie, ou mise en circulation de monnaie contrefaite ou altérée.
20. Faux ou usage de faux.
21. Délits commis en violation de la loi sur les faillites et comportant, d'après la législation des Hautes Parties contractantes, l'extradition.
22. Tout acte commis avec intention de mettre en danger la vie de personnes voyageant ou se trouvant dans un train.
23. Destruction ou dégradation de toute propriété mobilière ou immobilière, punies de peines criminelles ou correctionnelles.
24. Actes de piraterie ou autres crimes ou délits commis en mer contre des personnes ou des choses, si ces actes, crimes ou délits comportent, d'après la législation des Hautes Parties contractantes, l'extradition.
25. Crimes ou délits commis contre les lois des deux pays sur la traite des esclaves.

L'extradition sera également accordée pour la complicité des crimes ou délits susmentionnés si cette complicité est punie par la législation des deux pays.

L'extradition pourra également être accordée, à la discrétion de l'Etat requis, pour tout autre crime ou délit pouvant comporter l'extradition, d'après la législation alors en vigueur dans les deux pays.

Article 3.

En aucun cas, ni pour aucun motif quelconque, les Hautes Parties contractantes ne seront obligées de livrer leurs nationaux soit d'origine, soit par naturalisation.

Article 4.

L'extradition ne sera pas accordée si l'individu visé a déjà été jugé et acquitté ou condamné, ou est poursuivi dans l'Etat requis, pour le crime ou délit au sujet duquel son extradition est demandée.

Si l'individu dont l'extradition est demandée se trouve sous le coup de poursuites ou purge une peine en raison d'un autre crime ou délit dans l'Etat requis, son extradition sera différée jusqu'à l'achèvement de la procédure en cours ou jusqu'à l'accomplissement intégral des peines infligées.

Article 5.

Il ne sera pas donné suite à la demande d'extradition si, depuis le crime ou délit imputé, depuis les poursuites pénales ou la condamnation, la prescription de l'action judiciaire ou de la peine est acquise, d'après les lois de l'Etat requérant ou requis.

Article 6.

Un criminel en fuite ne pourra être extradé si le crime ou délit pour lequel l'extradition est demandée a un caractère politique ou si l'intéressé prouve que la demande d'extradition a été, en réalité, introduite en vue de le juger ou de le punir pour un crime ou délit de caractère politique.

Article 7.

Une personne extradée ne pourra, en aucun cas, être retenue en prison ou mise en jugement dans l'Etat auquel elle a été livrée pour aucun crime, délit ou fait autre que ceux pour lesquels l'extradition a été accordée, jusqu'à ce qu'elle ait été renvoyée ou qu'elle ait eu l'occasion de retourner dans l'Etat par lequel elle a été extradée.

Cette stipulation ne s'applique pas aux crimes ou délits commis après l'extradition.

Article 8.

Les demandes d'extradition seront présentées par l'intermédiaire des agents diplomatiques des Hautes Parties contractantes.

La demande d'extradition d'une personne inculpée doit être accompagnée d'un mandat d'arrêt émanant de l'autorité compétente de l'Etat requérant l'extradition, ainsi que de toutes informations qui, selon la législation du territoire où l'accusé est découvert, justifieraient son arrestation si le crime ou délit avait été commis sur ce territoire.

Si la demande vise un individu déjà condamné, elle doit être accompagnée du jugement de condamnation rendu contre l'intéressé par le tribunal compétent de l'Etat qui demande l'extradition, étant entendu qu'un jugement rendu par contumace ne doit pas être considéré comme une condamnation, mais qu'une personne frappée d'un jugement de ce genre peut être traitée comme un inculpé.

Article 9.

Si la demande d'extradition répond aux stipulations précédentes, les autorités compétentes de l'Etat requis procéderont à l'arrestation du fugitif.

Article 10.

Un criminel en fuite peut être appréhendé en vertu d'un mandat délivré par tout magistrat de police, juge de paix ou autre autorité compétente de l'un ou l'autre Etat, à la suite d'informations, de plainte, de preuve ou de tout autre acte de procédure qui, de l'avis de l'autorité qui aura délivré le mandat, justifierait ce mandat si le crime ou délit avait été commis, ou la personne condamnée, dans la partie des territoires des deux Contractants où ce magistrat, juge de paix ou autre autorité compétente exerce sa juridiction. Conformément au présent Article, le criminel en question sera relâché si, dans un délai de trente jours, une demande d'extradition n'a pas été présentée par l'agent diplomatique de l'Etat en vue de demander l'extradition dudit individu conformément aux stipulations du présent Traité. La même règle s'appliquera aux cas de personnes accusées ou condamnées du chef de l'un quelconque des crimes ou délits spécifiés dans le présent Traité et commis en pleine mer, à bord d'un navire de l'un des deux pays, qui viendrait dans un port de l'autre pays.

Article 11.

Il ne sera donné suite à la demande d'extradition que si les preuves sont jugées suffisantes, d'après les lois de l'Etat requis, soit pour justifier la mise en jugement du prisonnier, dans le cas où le crime ou délit aurait été commis sur le territoire de l'Etat en question, soit pour établir que le prisonnier est bien la personne condamnée par les tribunaux de l'Etat qui demande l'extradition et que le crime ou délit pour lequel il a été condamné est l'un de ceux pour lesquels l'extradition aurait pu, au moment de ladite condamnation, être accordée par l'Etat requis. Aucun criminel ne sera livré avant l'expiration d'un délai de quinze jours, à compter de la date de son envoi en prison, pour attendre le mandat d'extradition.

Article 12.

Dans les enquêtes qu'elles effectueront, conformément aux dispositions ci-dessus, les autorités de l'Etat requis reconnaîtront comme preuve valable les dépositions sous serment ou les déclarations faites par des témoins dans l'autre Etat, ou copie de celles-ci, les mandats et jugements délivrés ou rendus dans ledit Etat ou copie de ces documents, ainsi que les certificats ou pièces judiciaires établissant le fait de la condamnation, à condition que le caractère authentique de ces pièces soit établi comme suit :

1. Un mandat ou une copie de mandat doit être revêtu de la signature d'un juge, magistrat ou fonctionnaire de l'autre Etat ou bien être certifié copie conforme, selon le cas, de la main d'un juge, magistrat ou fonctionnaire de l'autre Etat.

2. Les dépositions, déclarations, ou leurs copies doivent être accompagnées de l'attestation d'un juge, magistrat ou fonctionnaire de l'autre Etat, certifiant que ce sont les dépositions ou déclarations originales ou copies conformes desdites, selon le cas.

3. Un certificat ou une pièce judiciaire, établissant le fait d'une condamnation, doit être certifié par un juge, magistrat ou fonctionnaire de l'autre Etat.

Dans tous les cas, les mandats, déposition, déclaration, copie, certificat ou pièce judiciaire, doivent être certifiés conformes, soit par le serment d'un témoin, soit par le sceau officiel du Ministre de la Justice ou d'un autre ministre de l'autre Etat, soit par tout autre mode d'authentification autorisé par la législation de l'Etat auquel est adressée la demande d'extradition.

Article 13.

Si l'individu réclamé par l'une des Hautes Parties contractantes, en exécution du présent Traité, est également réclamé par une ou plusieurs autres Puissances, du chef d'autres crimes ou délits commis sur leurs territoires respectifs, son extradition sera accordée à l'Etat dont la demande est la plus ancienne en date, à moins que cette demande ne soit abandonnée.

Article 14.

Si, dans les deux mois qui suivront la date de l'arrestation du fugitif, ou dans tout autre délai que fixera l'Etat requis ou le tribunal compétent dudit Etat, il n'est pas fourni de preuve suffisante pour justifier l'extradition, le fugitif sera remis en liberté.

Article 15.

Tout objet trouvé en la possession de l'individu à extraditer au moment de son arrestation, ainsi que tout objet qui pourrait servir de pièce à conviction pour l'établissement du crime ou du délit, sera livré lorsque l'extradition aura lieu dans la mesure où cette procédure est autorisée par la législation de l'Etat qui accorde l'extradition.

Article 16.

Chacune des Hautes Parties contractantes supportera les frais occasionnés par l'arrestation sur son territoire, la détention et le transport à la frontière, des personnes qu'elle aurait consenti à extraditer, en exécution du présent Traité.

Article 17.

Les stipulations du présent Traité sont applicables, dans la mesure où la législation le permet, à toutes les possessions de Sa Majesté Britannique (à l'exception des Dominions autonomes énumérés ci-après, à savoir : le Dominion du Canada, le Commonwealth d'Australie (y compris, à cet effet, la Papouasie et l'île Norfolk), le Dominion de Nouvelle-Zélande, l'Union de l'Afrique du Sud, l'Etat libre d'Irlande, et Terre Neuve, et l'Inde, étant entendu toutefois que lesdites stipulations seront applicables aux Dominions énumérés ci-dessus, ou à l'Inde, si notification à cet effet a été adressée, au nom du Gouvernement d'un de ces Dominions ou de l'Inde, par le Représentant de Sa Majesté Britannique à Helsingfors, et étant entendu également que chacune des Parties contractantes se réserve le droit de mettre fin à l'application du présent Traité à l'un quelconque des Dominions énumérés ci-dessus ou à l'Inde moyennant un préavis à cet effet, qui ne dépassera pas une année et ne sera pas inférieur à six mois.

Article 18.

La demande d'extradition d'un criminel en fuite, réfugié dans un des Dominions autonomes, colonies ou possessions de Sa Majesté Britannique, auxquels ce Traité s'applique, sera adressée au gouverneur général, gouverneur ou fonctionnaire principal dudit Dominion autonome, colonie ou possession, par le principal agent consulaire de la Finlande dans le Dominion autonome, la colonie ou la possession en question.

Ces demandes seront accueillies, en suivant toujours, aussi exactement que possible, dans la mesure permise par la législation du Dominion autonome, de la colonie ou de la possession en question, les dispositions du présent Traité, par le gouverneur général, le gouverneur ou fonctionnaire

principal qui, toutefois, aura la faculté soit d'accorder l'extradition, soit d'en référer au Gouvernement de Sa Majesté Britannique.

Les demandes d'extradition d'un criminel en fuite, émanant d'un Dominion autonome, d'une colonie ou d'une possession de Sa Majesté Britannique, seront régies autant que possible par les dispositions établies dans les précédents articles du présent Traité.

Article 19.

Il est entendu que les stipulations des deux articles précédents s'appliquent aux protectorats britanniques énumérés ci-dessous dans les mêmes conditions que si ceux-ci étaient des possessions de Sa Majesté Britannique, à savoir : le protectorat du Betchoualand, le protectorat de la Gambie, le protectorat du Kenya, le protectorat de la Nigéria, la Rhodésie du Nord, les territoires septentrionaux de la Côte de l'Or, le Nyassaland, le protectorat de Sierre Leone, le protectorat des Iles Salomon, le protectorat du Somaliland, le Swasiland, le protectorat de l'Ouganda et Zanzibar.

Il est également entendu que si, après la signature du présent Traité, il est reconnu opportun d'étendre ses dispositions à des protectorats britanniques autres que les protectorats énumérés ci-dessus ou à tout autre Etat placé sous la protection britannique, ou à tout territoire pour lequel Sa Majesté Britannique a accepté un mandat de la Société des Nations, les stipulations des deux articles précédents seront réputées s'appliquer auxdits protectorats, Etats, ou territoires sous mandat, à partir de la date fixée dans les notes échangées en vue de donner effet à cette extension.

Il est en outre entendu que les dispositions du présent Traité qui s'appliquent aux sujets britanniques seront considérées comme s'appliquant également aux indigènes de tout Protectorat britannique, ou Etat protégé, ou territoire sous mandat britannique auxquels s'appliquent, ou s'appliqueront les stipulations des deux précédents articles.

Article 20.

Le présent Traité entrera en vigueur dix jours après sa publication dans les formes prescrites par la législation des Hautes Parties contractantes. Il pourra être dénoncé par l'une ou l'autre des Parties contractantes moyennant un préavis qui n'excédera pas une année et ne sera pas inférieur à six mois.

Il sera ratifié, et les ratifications seront échangées à Londres aussitôt que possible.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Traité et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Londres, le 30e jour de mai de l'année 1924.

(L. S.) OSSIAN DONNER.

(L. S.) J. RAMSAY MACDONALD.